

Brüsszel, 2017.4.18.
COM(2017) 173 final

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

**az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló 2012/19/EU irányelv 11. cikkének (6) bekezdésében foglaltak szerint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaira vonatkozó hasznosítási irányszámok újbóli vizsgálatáról,
az elektromos és elektronikus berendezések újrahasználatra előkészítendő hulladékaira vonatkozó külön irányszámok meghatározásának lehetőségéről
és
a hasznosítási irányszámok kiszámítási módszerének újbóli vizsgálatáról**

1. BEVEZETÉS

Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló 2012/19/EU irányelv⁽¹⁾ (a továbbiakban: az irányelv), amely a korábbi 2002/96/EK irányelv (a továbbiakban: a régi irányelv) átdolgozása, 2012 augusztusában lépett hatályba, és átültetését a tagállamoknak 2014. február 14-ig kellett elvégezniük.

Az irányelv az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelésére vonatkozó szabályokat határoz meg abból a célból, hogy elsősorban az elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladékok keletkezésének megakadályozásával, továbbá – az ártalmatlanításra kerülő hulladék mennyiségének csökkentése, az erőforrások hatékony felhasználása és az értékes másodlagos nyersanyagok visszanyerése érdekében – az említett hulladékok újrahasználatával, újrafeldolgozásával és egyéb hasznosításával hozzájáruljon a fenntartható termeléshez és fogyasztáshoz.

Ezzel összefüggésben az irányelv 11. cikke és V. melléklete közös irányszámokat rögzít az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak újrahasználatra való előkészítése, újrafeldolgozása és hasznosítása vonatkozásában, valamint a 11. cikk (2) bekezdése meghatározza ezen irányszámok kiszámításának módját.

Ezzel a jelentéssel a Bizottság az irányelv 11. cikkének (6) bekezdése értelmében számára előírt alábbi feladatokat teljesíti:

1. újra megvizsgálni az irányelv V. mellékletének 3. részében említett hasznosítási irányszámokat,
2. megvizsgálni az elektromos és elektronikus berendezések újrahasználatra előkészítendő hulladékaira vonatkozó külön irányszámok meghatározásának lehetőségét,
3. újra megvizsgálni a hasznosítási irányszámok teljesítésére vonatkozó, a 11. cikk (2) bekezdésében említett számítási módszert annak elemzése érdekében, hogy lehetséges-e az irányszámokat a hasznosítás, az újrafeldolgozás és az újrahasználatra való előkészítés folyamataiból eredő termékek és anyagok (output) alapján meghatározni.

E jelentés elkészítése során a Bizottság független szakértőket bízott meg a releváns statisztikai adatok, a szakirodalom és a műszaki-technikai információk áttekintésével, és konzultált a főbb érdekelt felekkel (tagállamok, ipari szövetségek, kiterjesztett gyártói felelősségnek való megfelelésért felelős rendszerek, nem kormányzati szervezetek és független szakértők) ⁽²⁾.

Ez a jelentés tájékoztatni kívánja az Európai Parlamentet és a Tanácsot a Bizottság e kérdéssel kapcsolatos értékeléséről és következtetéseiről.

¹ Hivatalos Lap L 197., 2012.7.24, 38. o.

² „Study on WEEE recovery targets, preparation for re-use targets and on the method for calculation of the recovery targets” (Tanulmány az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak hasznosítására vonatkozó irányszámokról, az újrahasználatra való előkészítésre vonatkozó irányszámokról és a hasznosítási irányszámok kiszámítási módjáról): http://ec.europa.eu/environment/waste/weee/events_weee_en.htm

2. AZ ELEKTROMOS ÉS ELEKTRONIKUS BERENDEZÉSEK HASZNOSÍTÁSI IRÁNYSZÁMAINAK ÚJBÓLI VIZSGÁLATA

2.1. Célkitűzés

Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló irányelv hatálya alá tartozó elektromos és elektronikus berendezések jelenleg 10, az I. és II. mellékletben szereplő, termékalapon meghatározott kategóriába vannak besorolva ⁽³⁾. 2018. augusztus 15-től a besorolás 6, a III. és IV. mellékletben szereplő, a gyűjtés szempontjából meghatározott kategória szerint fog történni ⁽⁴⁾. A gyártók által teljesítendő, a 11. cikk (1) bekezdésében meghatározott hasznosítási irányszámok az elektromos és elektronikus berendezések kategóriáira az V. melléklet alapján alkalmazandók.

Mivel az újrafeldolgozási és hasznosítási irányszámok az egyes kategóriákba tartozó cikkek tömegével és anyagösszetételével függenek össze, a kategorizálás változtatása nyomán módosulhat, hogy milyen tömegű és anyag-összetételű cikkek tartoznak az új kategóriákba. Ezért a hasznosítási irányszámok újbóli vizsgálatára elsősorban azért van szükség, hogy értékelni lehessen, az elektromos és elektronikus berendezések kategóriának módosítása nyomán változott-e jelentős mértékben az említett irányszámok ambíciószintje.

2.2. Az elektromos és elektronikus berendezések hasznosítási irányszámainak újbóli vizsgálatával kapcsolatos értékelés

Az értékelés központjában a 10 termékkategóriára a 2015. augusztus 15. és 2018. augusztus 14. közötti időszakban alkalmazandó, az V. melléklet 2. részében meghatározott hasznosítási irányszámok ambíciószintje és a 6 termékkategóriára 2018. augusztus 15-től kezdődően alkalmazandó, az V. melléklet 3. részében meghatározott hasznosítási irányszámok ambíciószintje közötti különbség állt.

A tanulmány két fő következtetése az alábbi:

- A termékek túlnyomó többsége esetében a 10-ről 6 kategóriára való átállás abszolút értékben nem jelent változást az újrafeldolgozási és hasznosítási és irányszámok tekintetében. Ahol van változás, az elhanyagolható. Továbbá az irányszámokban bekövetkezett változások által érintett csekély számú termék (pl. professzionális eszközök, orvosi berendezések, professzionális ellenőrző és vezérlő berendezések) csak egészen kis hányadát jelenti az elektromos és elektronikus berendezések hulladékáramának, így a teljes hasznosítási és újrafeldolgozási arányon belüli részük elhanyagolható.
- A kategóriák változása nyomán több mint 7 %-kal nő az újrafeldolgozandó termékmennyiség, ami azt jelenti, hogy a (6 kategóriára) 2018-tól kezdődően érvényes újrafeldolgozási irányszámok ambíciózusabbak, mint a (10 kategóriára) 2015 és 2018 között érvényesek. Ez pozitív változás, hiszen az irányszámoknak az idő előrehaladtával szigorodniuk kell, és a (6 kategóriára vonatkozó) 2018-as irányszámok – a hasznosított és újrafeldolgozott anyagok mennyiségének növekedése révén – enyhe mértékben növelni fogják az elérhető környezeti és gazdasági hasznot.
- A 6 kategória jóval közelebb áll a gyűjtés és a feldolgozás szintjén végzett műveletekhez. Az ily módon való felosztás ezért növelni fogja a jelentéstételekben szereplő adatok

³ Ezek a kategóriák a következők: 1) háztartási nagygépek; 2) háztartási kisgépek; 3) IT- és távközlési berendezések; 4) szórakoztató-elektronikai cikkek 5) világítótestek; 6) elektromos és elektronikus szerszámok; 7) játékok, szabadidős és sportfelszerelések; 8) orvostechikai eszközök; 9) ellenőrző és vezérlő eszközök; 10) adagolóautomaták.

⁴ Ezek a kategóriák a következők: 1) hőcserélő berendezések; 2) képernyők, monitorok és olyan berendezések, amelyek 100 cm²-nél nagyobb felszínű képernyőt tartalmaznak; 3) lámpák; 4) nagygépek (bármely külső méret meghaladja az 50 cm-t); 5) kisgépek (egyik külső méretük sem haladja meg az 50 cm-t); 6) kis méretű számítástechnikai berendezések és távközlési berendezések (amelyek egyik külső mérete sem haladja meg az 50 cm-t).

összhangját és csökkenteni fogja az adatok konszolidációjával és összhangjának ellenőrzésével kapcsolatos adminisztratív terheket mind az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak gyűjtését és feldolgozását végző létesítmények, mind a nemzeti hatóságok számára.

2.3. Következtetés

Az elvégzett értékelés alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy semmi nem indokolja a hasznosítási irányszámok felülvizsgálatát az elektromos és elektronikus berendezéseknek az V. melléklet 3. részében említett 6 új kategóriája tekintetében, mivel a szóban forgó irányszámok ambíciózusságának szintje hasonló az V. melléklet 2. részében meghatározott jelenlegi 10 kategóriára vonatkozó irányszámokéhoz.

3. AZ ELEKTROMOS ÉS ELEKTRONIKUS BERENDEZÉSEK ÚJRAHASZNÁLATRA ELŐKÉSZÍTENDŐ HULLADÉKAIRA VONATKOZÓ KÜLÖN IRÁNYSZÁMOK ESETLEGES MEGHATÁROZÁSÁNAK VIZSGÁLATA

3.1. Célkitűzés

Annak vizsgálatához, hogy indokolt-e külön irányszámokat meghatározni az újrahasználatra előkészítendő hulladékokra vonatkozóan, összegyűjtötték az egyes tagállamokban e területen alkalmazott gyakorlatokat, és megvizsgálták az újrahasználatra való előkészítést ösztönző és gátló tényezőket, és a rendelkezésre álló információk alapján értékelték, hogy célszerű-e külön irányszámokat meghatározni az elektromos és elektronikus berendezések újrahasználatra előkészítendő hulladékaira vonatkozóan.

3.2. Az elektromos és elektronikus berendezésekből származó, újrahasználatra előkészítendő hulladékokra vonatkozó külön irányszámok esetleges meghatározásának értékelése

A 2012-ben az Eurostathoz eljuttatott adatok szerint a tagállamokban mintegy 70 000 tonna volt az elektromos és elektronikus berendezésből származó újrahasznált / újrahasználatra előkészített hulladék mennyisége. Mivel azonban az újrahasznált / újrahasználatra előkészített hulladék mennyiségéről való jelentéstétel önkéntes, 2012-ben csupán 15 tagállamtól érkeztek adatok, amelyeket az alábbi táblázat foglal össze.

Táblázat: Az elektromos és elektronikus berendezésekből származó összegyűjtött és újrahasznált / újrahasználatra előkészített hulladék mennyisége 2012-ben⁵

Tagállam	Az elektromos és elektronikus berendezésekből származó összegyűjtött hulladék (tonna)	Az elektromos és elektronikus berendezésekből származó újrahasznált / újrahasználatra előkészített hulladék (tonna)	Az újrahasználat / újrahasználatra való előkészítés aránya az elektromos és elektronikus berendezésekből származó összegyűjtött hulladék alapján
Ausztria	77 402	1 248	2 %
Belgium	116 458	4 068	3 %
Bulgária	38 431	292	1 %
Horvátország	16 187	0	0 %
Ciprus	2 514	42	2 %
Cseh Köztársaság	53 685	0	0 %
Dánia	76 200	0	0 %
Észtország	5 465	0	0 %
Finnország	52 972	557	1 %
Franciaország	470 556	9 568	2 %
Németország	690 711	11 845	2 %
Görögország	37 235	0	0 %
Magyarország	44 262	0	0 %
Írország	41 177	360	1 %
Olaszország	497 378	-	-
Lettország	4 694	37	1 %
Litvánia	14 259	0	0 %
Luxemburg	5 010	0	0 %
Málta	1 506	0	0 %
Hollandia	123 684	475	0 %
Lengyelország	175 295	791	0 %
Portugália	43 695	33	0 %
Románia	23 083	0	0 %
Szlovákia	22 671	0	0 %
Szlovénia	9 430	30	0 %
Spanyolország	157 994	351	0 %
Svédország	168 612	0	0 %
Egyesült Királyság	503 611	41 630	8 %
ÖSSZESEN	3 474 177	71 327	2 %

⁵ Forrás: „Study on WEEE recovery targets, preparation for re-use targets and on the method for calculation of the recovery targets” (Tanulmány az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak hasznosítására vonatkozó irányszámokról, az újrahasználatra való előkészítésre vonatkozó irányszámokról és a hasznosítási irányszámok kiszámítási módjáról): http://ec.europa.eu/environment/waste/weee/events_weee_en.htm (Adatforrás: Eurostat)

Tekintettel arra, hogy sok tagállam nem nyújtott be külön adatokat az elektromos és elektronikus berendezésekből származó összegyűjtött és újrahasznált / újrahasználatra előkészített hulladék mennyiségéről, továbbá azért is, mert nem egyértelmű, hogy az egyes tagállami jelentésekben pontosan mit értenek újrahasználati, illetve újrahasználatra való előkészítési tevékenységek alatt, az információk nem voltak kellően reprezentatívak. Az adatok alapján azt azonban le lehetett vonni, hogy az újrahasználat és az újrahasználatra való előkészítés – néhány tagállam kivételével – uniós szinten nem kellően fejlett. A tanulmány arra jutott, hogy jelentős különbségek vannak a tagállamok fogyasztási szokásai között a használt termékek vonatkozásában, ez pedig hatással van az ágazat fejlettségi szintjére. Emiatt meglehetősen nehéz uniós szinten megítélni az újrahasználatra való előkészítésben rejlő potenciált.

A tanulmány az újrahasználatra előkészítendő hulladéokra vonatkozó külön irányszámok meghatározásának lehetőségére is kitért. Ami a gazdasági hatásokat illeti, az újrahasználatra való előkészítés jelentős bevételeket és megtakarításokat eredményezhet. Az újrahasználatra való előkészítés kedvező társadalmi hatásokat is kifejt, hiszen ösztönzi a munkahelyteremtést, és lehetőséget biztosít az alacsony jövedelemmel rendelkezők számára, hogy olcsó háztartási gépeket vásároljanak. Az újrahasználatra való előkészítés esetlegesen környezeti hatást is kifejthet, még hozzá abból adódóan, hogy bizonyos mennyiségű új elektromos és elektronikus berendezést egyszerűen nem kell legyártani, illetve kevesebb hulladék is keletkezik. Azonban az energiafogyasztást is figyelembe kell venni: az új berendezések általában hatékonyabbak, mint az újrahasznált régiek.

Másrészről ahhoz, hogy az újrahasználatra előkészítendő hulladékra vonatkozó külön irányszámokat lehessen meghatározni, pontosan tudni kellene, hogy mekkora mennyiségű elektromos és elektronikus berendezésből származó hulladék kerülhetne újrahasználatra való előkészítésre az EU-ban, és ismerni kellene a logisztikai változások gazdasági megvalósíthatóságát, hiszen csak így aknázható ki az elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladék újrahasználatában rejlő potenciál. Azon tagállamoknak például, amelyekben az újrahasználatra való előkészítés nem kellően fejlett, változtatásokat kellene végrehajtaniuk a hulladékgyűjtési struktúráikban, és eljárásokat kellene létrehozniuk az összegyűjtött elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladék továbbszállítás előtti tesztelésére vonatkozóan. Jelentéstételi rendszerek kidolgozására is szükség volna annak érdekében, hogy ki lehessen zárni a kettős elszámolás kockázatát, hiszen az elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladék újrafeldolgozás előtt többször kerülhet összegyűjtésre és újrahasználatra. A jelentéstételi rendszerben továbbá különbséget kell tenni az elektromos és elektronikus berendezésekből származó, újrahasználatra előkészített hulladék és az olyan berendezések között, amelyek úgy kerülnek újrahasználatra, hogy nem minősültek még hulladéknak. Továbbá, ha külön irányszámok kerülnek meghatározásra az újrahasználatra előkészítendő hulladékra vonatkozóan, előfordulhat, hogy az elektromos és elektronikus berendezések gyártói egyenlőtlen mértékben járulnak hozzá az irányszámok eléréséhez, mivel a használt berendezések iránti kereslet eltérő az elektromos és elektronikus berendezések egyes termékkategóriáin belül, sőt bizonyos esetekben egyazon berendezéstípus esetében márkánként is különböző. Noha az a kockázat, hogy a gyártók eltérően járulnak hozzá az irányszámok eléréséhez, a közös irányszámok esetében is fennáll, ez utóbbiak nagyobb rugalmasságot biztosítanak a használt elektromos és elektronikus berendezések egyes kategóriái iránti kereslet terén fennálló különbségek kompenzálására.

A tanulmány tehát összességében azt mutatta, hogy az újrahasználatra előkészítendő hulladékra vonatkozó külön irányszámok meghatározása további kötelezettségeket ró a

gazdasági szereplőkre és a tagállamokra (pl. jelentéstétel, nyomon követés), és jelentős mértékben növeli az adminisztratív terheket. Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak újrahasználatra való előkészítése, és újrafeldolgozása vonatkozásában 2015-től alkalmazandó közös irányszámok (V. melléklet, 2. és 3. rész) lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy a kitűzött irányszámokat akár az újrafeldolgozás, akár az újrahasználatra való előkészítés ösztönzése révén ériék el. Azok a tagállamok azonban, amelyek nemzeti irányszámokat határoznak meg az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak újrahasználatra való előkészítésére vonatkozóan, nagyobb valószínűséggel ösztönzik aktívan az újrahasználatra való előkészítést: például – az irányelv 6. cikkének (2) bekezdésével összhangban – hozzáférést biztosítanak az újrahasznosító központok személyzete számára az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaihoz, és így módon az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait előrébb sorolják az uniós hulladékhierarchiában.

3.3. Következtetés

Az értékelés fő megállapításai alapján a Bizottság arra jutott, hogy jelen szakaszban nem indokolt az elektromos és elektronikus berendezések újrahasználatra előkészítendő hulladékaira vonatkozó külön irányszámokat meghatározni az irányelvben. A Bizottság ugyanakkor elő fogja mozdítani a tagállamok közötti információcserét az olyan tagállamokban alkalmazott bevált gyakorlatok feltárása érdekében, amelyek nemzeti vagy regionális szinten, illetve a kiterjesztett gyártói felelősségnek való megfelelésért felelős rendszerek keretében irányszámokat határoztak meg az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak újrahasználatra való előkészítésére vonatkozóan

4. AZ ELEKTROMOS ÉS ELEKTRONIKUS BERENDEZÉSEK HULLADÉKAIRÓL SZÓLÓ 2012/19/EU IRÁNYELV 11. CIKKÉNEK (2) BEKEZDÉSÉBEN MEGHATÁROZOTT IRÁNYSZÁMOK TELJESÍTÉSÉNEK KISZÁMÍTÁSÁRA VONATKOZÓ MÓDSZER ÚJBÓLI VIZSGÁLATA

4.1. Célkitűzés

Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló 2012/19/EU irányelv 11. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, az irányszámok teljesítésének kiszámítására vonatkozó módszer értelmében az elektromos és elektronikus berendezésekből származó, a hasznosító vagy újrafeldolgozó/újrahasználatra előkészítő létesítményekbe bekerülő hulladék (input) tömegét el kell osztani valamennyi kategóriára vonatkozóan az elektromos és elektronikus berendezésekből származó, elkülönítetten gyűjtött összes hulladék tömegével, százalékban kifejezve.

E számítási módszer újbóli vizsgálata során azt mérlegelték, hogy megvalósítható és kivitelezhető-e a hasznosítás, az újrafeldolgozás és az újrahasználatra való előkészítés folyamataiból eredő termékek és anyagok (output) alapján meghatározni az irányszámokat.

4.2. Az elektromos és elektronikus berendezések hasznosítási irányszámainak újbóli vizsgálatával kapcsolatos értékelés

A tanulmány keretében először megvizsgálták a folyamatokból eredő termékekkel (output) kapcsolatos adatokat tagállami szinten, több információforrásra, többek között az érdekeltekkel folytatott konzultációkra támaszkodva ⁽⁶⁾. Ennek során a tanulmány készítői

⁶ EUROSTAT adatok, tagállami végrehajtási jelentések a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv és a 2012/19/EU irányelv összefüggésében, konzultációk a tagállami hatóságokkal.

arra jutottak, hogy a hasznosítás, az újrafeldolgozás és az újrahasználatra való előkészítés folyamataiból eredő termékekre és anyagokra (output) vonatkozóan tagállami szinten alig állnak rendelkezésre adatok, és csupán néhány korlátozott adatbázis létezik, különösen azokban az esetekben, amikor a kiterjesztett gyártói felelősségnek való megfelelésért felelős rendszerek egyes sajátos műszaki specifikációk keretében kidolgozott jelentéstételi eszközöket alkalmaznak⁽⁷⁾.

Ennek alapján az a következtetés született, hogy a folyamatokból eredő termékekre és anyagokra vonatkozó adatok összegyűjtésének legígéretesebb módja, ha a tagállamok továbbra is érvényesítik az irányelv 11. cikkének (4) bekezdésében szereplő követelményeket annak érdekében, hogy a gyártók vagy a nevükben eljáró harmadik felek a folyamatokból eredő, a hasznosító vagy újrafeldolgozó/újrahasználatra előkészítő létesítményt elhagyó termékekre és anyagokra vonatkozó adatokat is gyűjtsék, valamint ösztönzik az ezen adatok harmonizációjára szolgáló eszközök használatát.

A környezeti előnyök tekintetében a tanulmány rávilágított, hogy a folyamatokból eredő termékekre és anyagokra vonatkozó hasznosítási irányszámok bevezetése műszaki fejlesztések révén ösztönözheti az újrafeldolgozási hatékonyságot. Azonban tekintettel arra, hogy az értékesebb anyagok, amelyek nagy arányban vannak jelen az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaiban, gazdasági értéküknél fogva már most is szinte teljes egészében újrafeldolgozásra kerülnek, a kizárólag a folyamatokból eredő termékekre és anyagokra vonatkozó irányszámoknak csak korlátozott hatása volna a jelenlegi újrafeldolgozási gyakorlatokra. A tanulmány arra is rámutatott, hogy a folyamatokból eredő termékekre és anyagokra vonatkozó irányszámok az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében nem befolyásolnák jelentős mértékben a szennyeződésmentesítés nyomon követését, mivel szokásos esetben erre az újrafeldolgozási eljárás korai szakaszában, az előkezeléskor sor kerül. Éppen ezért környezetvédelmi szempontból azt kell előnyben részesíteni, hogy a tagállamok a szelektív kezelés, többek között a szennyeződésmentesítés alkalmazását érvényesítsék, amint ezt az irányelv 8. cikke és VII. melléklete már most is előírja. Összességében az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak gyűjtésére vonatkozó irányszámok szigorú alkalmazása, érvényesítése és nyomon követése komoly hatást gyakorol az újrafeldolgozás/hasznosítás tényleges mértékére, mivel bizonyított, hogy az elektromos és elektronikus berendezéseknek a gyűjtő létesítményekbe bekerülő hulladékai tömegben kifejezve általában nagy arányban kerülnek újrafeldolgozásra/hasznosításra.

A körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési tervben a Bizottság – a kritikus nyersanyagok újrafeldolgozásának növelése érdekében – célul tűzte ki az elektromos és elektronikus berendezésekből képződő hulladék, a hulladékelemek és az egyéb releváns elhasználódott összetett termékek anyaghatékony újrafeldolgozására vonatkozó európai szabványok kidolgozását. Ez pragmatikusabb megközelítésnek tűnik a folyamatokból eredő termékekre és anyagokra vonatkozó kötelező erejű újrafeldolgozási irányszámok meghatározásánál.

4.3. Következtetés

Az elvégzett értékelés alapján a Bizottság arra jutott, hogy semmilyen nyomós érv nem szól amellett, hogy a hasznosítási irányszámok teljesítésére vonatkozó, a folyamatok során felhasznált termékek (input) mennyiségén alapuló számítási módszer helyett a hasznosítás, az

⁷ WEEELABEX műszaki specifikációs dokumentum és az EN 50625-1 európai szabvány (Hulladék elektromos és elektronikus berendezések (WEEE) gyűjtésének, szállításának és kezelésének követelményei) - 1. rész és TS 50625-3-1 -- 3-1. rész.

újrafeldolgozás és az újrahasználatra való előkészítés folyamataiból eredő termékek és anyagok (output) alapján meghatározott irányszámok kerüljenek bevezetésre.